

מסורת הש"ס

(א) [נִלְכַּח אֲחֵר], (ב) סוֹכֵה מַה,
 (ג) [נִלְכַּח אֲחֵר], (ד) [וּבְדִשָּׁי
 דִּהְיָ כַחַח לֹא יִסְרוּ וְסוֹ
 מִשְׁמַע לִהְדִּיף דִּהְיָ גִרְסָתוֹ
 וְיִבְחָלֵת אֶת הַבְּדִים נִשְׁמָעוֹת
 (מְרֻמָּה סֶה סִידִּי)], (ה) [אֶתְּ
 בְּרִשָּׁי סִמְכַח דִּהְיָ כַחַח
 יִסְרוּ וְסוֹ] גִּרְסָה שְׁמֵן
 בְּחֻמָּקֶת דְּרִי' בִּרְ מִינֵה גִרְסָה
 וְיִבְחָלֵת].

תורה אור השלם

1. וְעִשְׂתִּי דָחַן מִשְׁכָּסִּי
- וְעִשְׂתִּי הַשֵּׁב מִעֲמֻשָּׁה אֶדָּן
- וְעִשְׂתִּי אֶת הַבְּחַל וְאֶת הָאֶדָּן
- וְתוֹלַעַת יֶשֶׁת וְיֶשֶׁת מִשְׁרֹן
- וְעִשְׂתִּי אֶת־הַיֵּל שְׂמוֹתָ כֹּה
2. יִרְעַק אֶת אֶדָּן הָרוּבֹב
- וְעִשְׂתִּי פְרִילִים עֲלֵי־בִּרְוֹן
- וְהַלְכָלִי וְבוֹתָן וְהָאֶדָּן
- וְבוֹתָן תַּלְעֵת הַשֵּׁנִי וְבוֹתָן
- וְהִשֵּׁת מַעֲשֵׂה חֲשִׁבִּי:
- סוּמוֹת ל ט
3. וְקִדָּה יֶרֶשׁ רֵאשֵׁן בְּחִבּוּבֹו
- שִׁקְשֶׁה אֶת־הַיֵּל עַל־פִּיֹּב
- מַעֲשֵׂה אֶרֶץ בְּפִי חֲזָרָא
- וְיִידָה לֹא לֹא יִקְרָ:
- סוּמוֹת כ ל כ
4. וְרִיבְסוֹ אֶת הַתִּשְׁשֹׁן
- מִנְּעֻבְתָּיו אֶל מַעֲשֵׂה אֶדָּן
- מִפְּחִיל הַבְּחַל לִידוּת עַל־
- מַעֲשֵׂה הָאֶדָּן וְלֹא יִחַ
- הַתִּשְׁשֹׁן מַעַל הָאֶדָּן:
- סוּמוֹת כ ז ה
5. נִנְעֻבַת אֶרֶץ יִדָּה
- וְהִדְרִים לֹא יִשְׁוֹ מַנְהֵ:
- סוּמוֹת ז ה ו
6. וְהִבָּא אֶת בְּרִדּוֹ נִנְעֻבַת
- וְהִי־וֹרִים עַל שְׁחִי עֲלֵת־
- דְּהֻבָהּ בְּשֵׁת אֶת־הָאֶדָּן:

גליץ הש"ס

נמצא מי בחיב שלא יקרה.
בספר קרבן חגיגה יתכן כ"ח
הק' הא' אמרין במסכתין דף
כ"א ע"א בקור' דלא ידעו לו
נשים ולא ידעו לבט' דקדש
לא ידעו לו נשים חשוב שלא
יסור ולא תקשינן מי בחיב
שלא יסור:

הגהות הב"ח

(א) גם' וסרי דחד חד
ועשית כתיב שיהיו כל:
(ב) שם וכחיו (והואל את
כדיו בטבעות) קל"ט ו"ג נ"י
רש"י והבאת את הכדים
בטבעות:

תום' ישנים

[illegible]

(ה) לֹא יִשְׁכַּח

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

דין כלי מסכסיע כלי.
יפא שיפא. ארבעת מינין
דברים שנאמר בהן שש
ספק וערעור בדבר: וקלן

לעשות בתוך התכלת
עבדי נעבד תרי דר
ממניא עבדי תרי דר
עשית (6) שיהיו כל ע
מור רב יהודה (7) המ
נמר (8) יקרם (9) הכ
ודילמא הכ
הב

כתיב שלא יקרע ^ה (א)
רון לוקה שנאמר ^ב לא
קאמר רחמנא דהקני
א יזה ושלא יסורו
לא יסורו ממנו וכתו
נשמטין תניא נמי
הלל והובא את כדיו
מבעות הארון יהיו
י חנינא ^ג מאי דכתי
עומדים שמעמידין א
ויוני ת"ל עומדים שע
י דכתיב ^ד את בגדי

ויותר היה נראה לפרש
הקשיתי בדוכתא קיימא וד
יוסי ברי חנינא גרסין כד
זרע טענות וזב ונתח על
על אלע השתא שמעך
וסורו ובארבעה מהם שה
אך דכתב זכו ושמך דדי
אין ויואלא דפרפרית ים
אם כן הוה ליה לימחר
די ימי ביהמ"ד וחסמיה
דימי היי דהך שנושאין
ות נכסין קאמ לכאן ולכ
אמ למנח לא היו בדיק
שפרס דאכלוהו ד' צדין
שנים חסמיה ימי ארובין
לי דוהבאת לא קאי אלא
אן אלא אהרן ובניו בשעת
אין ובזמנא הדין כתב
אין בנאום בדין כעשיה
ומתינן בדיים לא היו
אותם שלא היו הבדים קט
הנמשח וההב וצרף עיין
נני טבילה ולכל מילי דל
על עלי השתא שמעך ככל

המקום הנחת תפילין היו דוקא במקום
אשר בין יד לזרוע אפילו היה היד
בין ועוד היה מביא יד אלמקום ראיה
תפילין אך קשה לרבי אחאי לא מיתי
בין (דף ע"ב) ובמסכת פ"ז במסכת כל

עבד ארבעה דתרי תרי
נעבד זהב חמניא
חייב מיעוט פתילים שנים
חמניא א"כ אין לדבר סוף

לֹא תִכְלֹת מִפְּרוּכֹת
שֶׁשֶׁה וְנִילָף מִשְׁלוֹ
הָאֵף כֹּאן שְׁמוּנָה
כְּלִי מִתְכַּשִּׁיט כְּלִי
אֵין דִּין גּוֹפּוּ מַעֲלָמָא
בְּנִידִים שְׁלֹא נֶאֱמַר
וְאִרְבַּעֵה ד' דְּרִישָׁא
דִּינָא חוּשָׁן וְאִפּוֹד
לֵן דְּכֹתִיב יְעֻשִׁית
שֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אִפּוֹד
רַמְזָן וְתוֹלַעַת שְׁנִי
יִשְׂתָּא שִׁיתָא עֶשְׂרִין
הָא עֶשְׂרִין וְתַמְנִיא
אִמַר רַב אַחָא בְר
אֲשִׁי פְתִילִים פְּתִיל
עֵץ אִמַר אִמַר קָרָא
יִכְתּוּךְ הָאֲרַגְמָן הִכִּי
תִּרִי תִרִי הוּא לְהוּ
תִּרִי וְתִרִי דַּחַד חַד
תִּי שְׁוֹת אִמַר רַחֲבָא

בגדי כהונה לוקה
לה רב אחא בר
ר' חמנא נעביד
ר' אלעזר ה'מזיח
י'סורו מתקוף
ועבדיהו שפיר כ'י
יוסי ב'ר' חנינא רמי
(ס) והובא את בדיו
במכועות הארון יהו
בעות אי הובא את
הא כיצד מתפרקן
עצמי שמים עומדים
צפונין ד"א עומדים
דין לעולם ולעולמים
שרד לשרת בקודש
אלמלא

שמו בדיו היינו שמועין
הוא לשבש הספרים דבשו
והואכל יחי לאו דמסמ
בע פעמוחי דיינו ארבע
עט עטות היו על שמי
מטה או למעלה מאותן
ס תאמר מאי פריך הכא
ר דעל כרחק ובבאח את
ולתפרח את הדגים כח
לו ופסעו שנהגים אלה
לא היו קבועים הי"א אי
השחא דמו להדי במקל
ן דהא לא כחז הם לא י
קשה מאי דקתם ביה ד
האחרים קרעו מהם דר
בדים הקבועין שהרי אות
עות מדע שהרי בטולהו כח
לבים לבדים אלא אות
דבכרייהו דמללחת אלה
משע לעולם שאלתר בט
בהן ולא נעשו אלה לנורו
מעמדיון ציפיון. ג"ל
הלך אחר המעמד ונע
בי העך כדלחא שכלה

יחזיקה רבה דחפילין כחוב אחר רבא וי
יבדיל לא הוה פסול ואין מיתמא וו ח
דיק דחשור היינו א' שהשני פלמו שור
מי שיהו שורין טול יחד יש לומר דס"ד
פ"ג ואמ"כ שורין כל המיניו יחד. ה"ה

עב.

בד א מ" פ"ט מהל' כלי
המקדש הלכה ג סמג
לאוין רנח:
בד ב שס הלכה י (ופ"ב
הלכה ג):
ג (מ" פ"ב מהלכות כלי
המקדש הלכה ג):

מוסף רש"י

דרך גדילתן. התחמטן למטה
המליון למטה (סוכה מה-)
שוממירון את צפירון.
הצפירון של זה קטע מה-
במסמרות של זה דלמתי
(שמות וז) ולא הקדשים
תפסה זה ולא היה עשה
טס ארץ במדת עשה
שיעמוד מאליו (שם). שמה
תאמר אבר סוכן. שגמנו
לאל מועד נטל לו עולות,
ובטל סוכן. ופוחלס
ומנטס דמחרגמין בטל נא
(כראשית טו) אסמתי כן
לשמי (שם).

רבינו חננאל

[illegible]

תום' ישנים (המשד)

האלהים ודף מלך). כיון שאין
האלהים ואומר ידעו אלהים
דאית עשהא לני עשה אלה
הם כדאיהו עשהו מנה
כאלה אלהין און דייקין ליה
ואמר רבי מן מנהל ודקדק
שיער וחקן של מפילין
לדיקין כדאיהו רבון
הם במחלה אלהין במקום
שמנהן של מפילין דאיהו
מפילין דקדק אלהים מפילין
הוה מחלה אלהים אלהים
וחושי ונאנשה דלמחלין
בפרק חלש חלש (ל.א.פ.)
ועשו אלה נחלה שני
לנאנשה שני אלה מנה
הם מפילין ואמר חוקים הם
לאיהו של מפילין איך
למחר דאיהו חקן וחקן
אנאנש לן המחלה שני
איהו חקן חלש אלה
חקים הם מפילין לאיהו
של מפילין אלה שני מפרשים
מפילין אלה כאלה לאיהו של
מפילין אלה חקן חלש
איהו אנאנש לן שני מפילין
למחר דאיהו שער חקן
איהו אנאנשה מיו חלש
דמפרשין מפילין ובמחלה
שער חקן מפילין אלה
מחלה אלה של חקן
רבינו עמר מן לחמה של
שערן דמחלה אלה שני
כדאיהו שער דאיהו

הוא אֵלֶכֶּנִי וְהִיא הִוא טַפִּי שֶׁפִּיר דְּמִי
מִי: שִׁירָה שׁוֹרֶךְ. דְּמַמְשָׁר לֹא
דְּמַחֵב שְׁחֻטָּן כְּפֹל שֶׁהָ וְכַחֵב
יִרָה קִמְ"ל שֶׁשׂוֹר כֹּל שֶׁהָ וְשֶׁהָ
טַפִּי בְּיָמֵינוּ כֶּשֶׁ וְאֶעֱ"ג דְּמִיבִיעִי